

دبیر کل حزب اسلامی کار:

زشت‌ترین چهره سرمایه‌داری را در کشور حاکم کرده‌ایم

دبیر کل حزب اسلامی کار گفت: دولت از پذیرش مسئولیت خود در قانون اساسی طفره می‌رود. رئیس‌جمهور گفته که دولت بنائیت در توزیع

دولت چه کاره است؟

به گزارش ایلنا، حسین کمالی در گردهمایی کارگران قراردادی و پیمانی کشور گفت: متأسفانه در سایه سکوت و کم‌توجهی، قانون کاری که شبانه‌روزی آن کار کردیم و برای به تصویب رسیدنش زحمت کشیدیم، تفسیر شد و بخش‌هایی از آن تغییر کرد. سیاست‌هایی که از ابتدای انقلاب در جهت حمایت از محرومین و مستضعفین وضع کردیم به تدریج تغییر کرد. مایه‌ی بیش از این مراقب دستاوردهای خود بودیم.

وی ادامه داد: نوعی حکومت سرمایه‌داری بسیار زشت را در کشور حاکم کردیم. شاید کمتر کشور سرمایه‌داری را سریع‌تر داشته باشیم که نوع سرمایه‌داری‌اش مشابه کشور مایه‌باشد.

کمالی افزود: به جایی رسیدیم که کسانی که پول دارند فرزندان خود را برای تحصیل به کشورهای دیگری می‌فرستند و کسانی که پول ندارند، فرزندان‌شان را تحصیل باز می‌مانند. کسانی که پول دارند در بهترین بیمارستان‌ها بیمار خود را دوا و درمان می‌کنند اما کسانی که پول ندارند بیمار‌شان را از دست می‌دهند. کسانی که پول دارند حق شکایت در دادگستری را دارند اما کسانی که پول ندارند حق شکایت کردن هم ندارند. کجای دنیا برای شکایت کردن از کسی پول می‌گیرند؟

دبیر کل حزب اسلامی کار تأکید کرد: سیستم اداری کشور ابزار کار سرمایه‌دار هاشده و همه‌ادارات در جهت حفظ منافع سرمایه‌داران عمل می‌کنند و طبقات ضعیف و فقیر روز به روز ضعیف‌تر می‌شوند. وی در مورد افزایش دستمزد سال ۱۴۰۱ گفت: این افزایش دستمزدی که کلی سروصدا کرده و برای وعده‌ای ناراحتی ایجاد کرده چیز زیادی نیست و در واقع هیچ افزایش حقوقی صورت نگرفته است. بانک مرکزی و مرکز آمار ۴۰ درصد تورم اعلام می‌کنند در صورتی که این تورم اعلام شده مصطلحتی است و در واقعیت نرخ تورم بسیار بیشتر است.

کمالی تأکید کرد: قدرت خرید نیروی کار بسیار کم شده اما چون سرمایه‌دارها امکانات و رسانه در دست دارند، در جامعه‌طوری القا می‌کنند که حقوق به صورت نجومی افزایش پیدا کرده و می‌گویند حالا باید اثرات آن را در جامعه ببینیم. آنها می‌گویند اخراج نیروی کار و افزایش تورم از تبعات افزایش دستمزد است در صورتی که همه اینها پهلانه است.

دبیر کل حزب اسلامی کار افزود: متوسط مزد کارگران در سطح بین‌الملل ۲۰ درصد از کالاهای و خدمات است و این رقم در ایران بین ۱۲ تا ۱۳ درصد در مشاغل مختلف است یعنی هرچه حقوق بگیریم باز نسبت به متوسط بین‌المللی پایین‌تر هستیم.

تجمع کارگران مقابل استانداری کرمان

روز هشتم اردیبهشت، جمعی از کارگران شکوفا صنعت مقابل استانداری کرمان تجمع کردند. این کارگران می‌گویند: حقوق

فروردین ماه خود را هنوز دریافت نکرده‌اند. به گزارش ایلنا، این کارگران خواستار بازگشایی حساب‌های شرکت و پرداخت حقوق هستند. این شرکت که در صنعت فولاد و در زمینه ساخت تجهیزات صنعتی فعالیت دارد، ۹۰۰ کارگر مستقیم دارد که تعداد پرسنل آن با پیمانکاری‌ها به ۱۵۰۰ نفر می‌رسد.

«علی سنجر» مدیر عامل شکوفا صنعت در این رابطه می‌گوید: دلیل این تجمع، عدم پرداخت حقوق پرسنل است. علت تأخیر در پرداخت حقوق نیز به عملکرد سلطان فولاد ایران بر می‌گردد. ایشان تعهدات خود را در مقابل شرکت ما انجام نداده اما توانسته از به‌کار به طلبکار تبدیل شده و حساب‌های شرکت را ببلو که کند در نتیجه نتوانسته‌ایم حقوق پرسنل را پرداخت کنیم.

سنجر: ارحل را در ورود قوه قضاییه و شخص رئیس قوه می‌داند و می‌گوید: انتظار داریم قوه قضاییه به میدان بیاورد و دستور بررسی مجدد بدهد تا مشکل شرکت ما و پرداخت حقوق پرسنل حل شود.

مدیر عامل شرکت شکوفا صنعت تأکید می‌کند: نزدیک به هزار و پانصد کارگر شکوفا صنعت در انتظار دریافت حقوق هستند و امیدواریم مسئولان حمایت کنند تا مشکل حل شود.

به بهانه روز جهانی ایمنی و بهداشت کار

مرگ در ارتفاع سنگین نان درآوردن

نسرین هزاره مقدم

همه ساله در جهان، بیش از یک میلیون نفر بر اثر حوادث ناشی از کار جان خود را از دست می‌دهند و عده بسیاری دچار آسیب‌های جدی می‌شوند لذا بهداشت حرفه‌ای و حفاظت و ایمنی کار یکی از موضوعات اساسی به شمار می‌رود و مقدمه حقوق نیروی کار با تأمین ایمنی شروع می‌شود.

از همین رو همه ساله ۲۸ آوریل برابر هشتم اردیبهشت به عنوان «روز جهانی ایمنی و سلامت در محل کار» گرامی داشته می‌شود. این پوشش از سال ۲۰۰۳ توسط سازمان بین‌المللی کار (ILO) با هدف ترویج کار امن، سالم و مناسب آغاز شده است. همچنین برابر آمارها سالانه ۱۳ هزار حادثه ناشی از کار در کشور رخ می‌دهد که حدود ۸۰۰ مورد آن منجر به فوت می‌شود.

تنها نگاهی به آمار اعلام شده مرگ در اثر حوادث کار در روزهای پایانی فروردین ۱۴۰۱ نشان می‌دهد که کشور ما هنوز فاصله زیادی با آنچه که به عنوان تأمین ایمنی و بهداشت برای کارگران نامیده می‌شود، فاصله دارد.

فقط در روز بیست و ششم فروردین، دو حادثه کار منجر به مرگ اتفاق افتاد: سقوط از ارتفاع، جان‌گرفی را در مهرشهر کرج گرفت و مرگ یک کارگر ساختمانی در اثر سقوط از چاه در سعادت‌آباد تهران. یک روز بعد، بیست و هفتم فروردین، کارگر خدماتی والبنه پیمانکاری شهرداری اصفهان در اثر تصادف در حاشیه خیابان و هنگام کار،

جان خود را از دست داد. بیست و هشتم فروردین باز حادثه کار منجر به فوت کارگر ثبت شده است: مرگ یک کارگر کارخانه ذوب آهن کوار بر اثر حادثه که دلیل و جزئیات این حادثه مشخص و اطلاع‌رسانی نشده است.

در روزهای بعدی هم حادثه کم نیست، برای نمونه در روز ۳۱ فروردین، یک کارگر ساختمانی در فردیس کرج بر اثر اصابت میله‌گرد جان خود را از دست می‌دهد. به عبارتی در عرض شش روز از روزهای پایانی فروردین ماه، مرگ پنج کارگر بر اثر حوادث کار ثبت شده است اما بدون تردید، آمار واقعی حوادث کار و سوانح منجر به فوت، بیشتر از اینهاست و هیچ‌زمان نمی‌توان آمار قطعی حادثه‌های کار را دریافت چرا که در این زمینه با تشنگی آمار و تعدد نهادهای اطلاعات‌دهنده مواجه هستیم

باین حال آمار رسمی نشان می‌دهد که بیشترین نرخ حوادث کار و فوت ناشی از آن، مربوط به کارگران ساختمانی است. سقوط از ارتفاع و داربست یا اصابت جسم سخت مانند میله‌گرد به سر علل اصلی این حوادث هستند. بعد از آن، کارگران فنی و غالباً پیمانکاری در واحدهای سخت و زیان‌آور مثل کارخانجات ذوب فلز قرار دارند که نحوه بروز حادثه و مرگ در اثر آن، به شدت وحشتناک است؛ سوختگی تا سر حد ذوب شدن!

بعد از آن، کارگران پیمانکاری شهرداری‌ها قرار دارند که گاهی در تاریکی نیمه‌های شب یا اوایل صبح، جان خود را در خیابان و بر اثر تصادفات از دست می‌دهند. سیمابان، گروه شغلی دیگری هستند که آمار مرگ و میر آنها به شدت بالاست و به‌طور متوسط، ماهی دو حادثه شغلی در مورد سیمابان مخابره می‌شود که متأسفانه برق گرفتگی سنگین در اکثر مواقع به مرگ کارگر می‌انجامد چنانچه در سال جدید نیز یک حادثه منجر به مرگ سیمابان داشته‌ایم. همان اولین روز بازگشایی رسمی کشور یعنی چهاردهم فروردین ماه، «تورج حیدری» سیمابان جوان و نیروهای شرکت پیمانکار توزیع برق کرمانشاه، حین انجام عملیات و رفع مشکل برق‌رسانی در اثر برق گرفتگی جان باخت.

مرگ سالانه ۱۰ سیمابان بر اثر برق گرفتگی

کارگران سیمابان، عموماً پیمانکاری هستند و در حالی که کاری بسیار سخت و زیان‌آور را انجام می‌دهند، حتی قرارداد مستقیم با اداره برق ندارند. «عقیل آریایی‌منش» فعال صنفی سیمابان در ارتباط با نرخ حوادث شغلی این کارگران می‌گوید: سال ۱۴۰۰، هشت سیمابان جان خود را از دست دادند و حدود ۱۰ نفر نیز دچار قطع عضو و سوختگی شدند. به‌طور میانگین، هر سال شاهد مرگ ۱۰ سیمابان و مصدومیت و قطع عضو حداقل ۱۵ نفر دیگر هستیم. او علت نرخ بالای حوادث برای کارگران سیمابان را اول «عدم رعایت اصول ایمنی» و سپس «فشار سنگین پیمانکار به نیروی خط گرم» می‌داند و می‌گوید: در تأمین و نگهداری خطوط برق ۲۰ کیلوولت باید یک‌سری مسائل

شاید یکی از وظایف اصلی وزارت کار، پویاسازی قوانین مغفول مانده باشد. باید قوانین مربوط به ایمنی از روی کاغذ خارج شوند و به کارگاه‌ها تسری یابند

رعایت شود. مثلاً دستکش‌های مخصوص لازم است یا لباس کار اصلاً نباید فلز داشته باشد و حتی یک زیپ ساده می‌تواند مشکل‌ساز شود. سرپرست کارگاه باید این موارد را به دقت بررسی کند که اغلب نمی‌کند. سرپرستان عموماً حامی پیمانکاران هستند و تنها در فکر اینکه کار سریع پیش برود.

مصائب کار و نفره سیمابانی و خطرات آن بسیار است. آریایی‌منش می‌گوید: نیروها معمولاً دو نفره روی پایه می‌روند و هر کدام استرس دیگری را دارد. من استرس دارم که او کار اشتباه نکند که هر دو نابود شویم و او هم همین نگرانی را دارد. طرف آمده سیمی را جابه‌جا کند، زده رفیق خودش را ناکار کرده بنابراین باید بگویم ایمنی خیلی مهم است. ناظر فقط می‌آید و تذکر شفاهی می‌دهد. کلاس‌های آموزشی بسیار ضعیف است. فقط توضیحات محدودی می‌دهند که غالباً قدیمی است و به کار نمی‌آید در حالی که تجهیزات به‌روز شده و ما سیمابان هر لحظه در معرض خطر هستیم.

نبود آمار صحیح و عدم اجرای قانون

تأکید آریایی‌منش بر «ایمنی» است اما واقعاً چرا سطح رعایت ایمنی تا این اندازه پایین است، چرا قواعد و مقررات رعایت نمی‌شود و چرا حتی آمار درست و به‌روز از حوادث کار کشور نداریم؟ برای یافتن پاسخ این سولات به سراغ «احسان سهرابی» عضو کارگری شورای عالی حفاظت فنی رفتیم. او در این رابطه می‌گوید: یکی از وظایف عمده وزارت کار، تدوین مقررات مرتبط با ایمنی و نظارت بر اجرای آن در محیط کار است که مقوله نامه‌های شماره ۸۱ و ۵۵ و توصیه‌نامه‌های بین‌المللی نیز بر این مهم تأکید دارند. مسئولان و کارفرمایان معمولاً متوجه هزینه‌های غیرمستقیم سنگین حوادث کار نیستند و بنابراین این مباحث آن‌چنان که باید جدی گرفته نمی‌شود. یکی از مهم‌ترین مشکلات در حوزه حوادث کار، نداشتن آمار متقن و واحداست. امروز اگر رسالت وزارتخانه‌های بهداشت و کار، سرمایه‌گذاری در حوزه سلامت است ابتدا باید آمار صحیحی داشته باشیم که به مبنای آن بتوان تحلیل یا پژوهش انجام داد. پزشکی قانونی در سال‌های اخیر در خصوص آمار حوادث ناشی از کار بسیار با ملاحظه رفتار می‌کند و وزارت کار نیز بسر مبنای خوداظهاری ثبت آمار دارد و سازمان تأمین اجتماعی نیز آمار متفاوتی در دست دارد که بر مبنای غرامت‌ها، بانک اطلاعاتی را به‌روز می‌کند. برخی هم توسط شرکت‌های بیمه‌گر با عنوان بیمه مسئولیت مدنی، نسخه فرد حادثه‌دیده را می‌پیچند که در آمارهای رسمی دیده نمی‌شود.

به گفته وی، مبنای صحیح، آمار پزشکی قانونی است که باید در اختیار متولیان امر بالاحص تشکّل‌های کارگری قرار گیرد و تازمانی که آمار دقیقی نباشد، نمی‌توانیم در مورد پیشرفت یا پسرفت در حوزه ایمنی یا قطعیت اظهار نظر کنیم.

سهرابی اضافه می‌کند: بنابر داده‌های آماری ۲۰ هزار کمیته حفاظت فنی و وزارت کار در کشور موجود است که قاعدتاً باید بازوان پرتوانی برای صیانت از نیروی کار و حفظ سلامت در بنگاه‌های اقتصادی باشند که متأسفانه غالباً فقط روی کاغذ معتبرند و برخی از شرکت‌ها صورت جلسه‌ای بدون حضور اعضا تنظیم و سپس به ادارات کار استان ارسال می‌شود و بنابراین فقط یک‌سری اقدامات صوری صورت می‌گیرد و لاغیر. مغفول ماندن سپهر رسانه در آموزش ایمنی، استفاده از دستگاه‌های فرسوده

سال ۱۴۰۰، هشت سیمابان جان خود را از دست دادند و حدود ۱۰ نفر نیز دچار قطع عضو و سوختگی شدند. به‌طور میانگین، هر سال شاهد مرگ ۱۰ سیمابان و مصدومیت و قطع عضو حداقل ۱۵ نفر دیگر هستیم

و مستعمل و واردات دستگاه‌های کار کرده و دست دوم، از عوامل دیگر در بروز حوادث متعدد کار هستند.

نماینده کارگران در شورای عالی حفاظت فنی به غفلت‌های پیمانکاران ورود می‌کند و می‌گوید: یکی از ضعف‌هایی که در تأیید صلاحیت ایمنی وجود دارد، تأیید صلاحیت بدون نصاب حداقلی تا ۱۲ نفر است که در زمان اجرای مناقصه شاهد هستیم تا ۴۰۰ نفر در پروژه فعالیت می‌کنند و صرفاً به دلیل عدم پرداخت هزینه کلاس‌های آموزشی برای کارگران، پیمانکاران قانسون را دور می‌زنند و نظارت صحیحی هم صورت نمی‌گیرد. متأسفانه از ظرفیت ماده ۸۷ نیز استفاده نشده است. بارها دیده شده بنگاه‌های اقتصادی در اجرای طرح توسعه، دچار حوادث اسفناکی شده‌اند که ادارات کار از کنار آن به راحتی می‌گذرند. خلاصه بگویم تادل‌تان خواهد قانون داریم اما اجرا نمی‌کنیم و مسکوت می‌گذاریم. شاید یکی از وظایف اصلی وزارت کار، پویاسازی همین قوانین مغفول مانده باشد. باید قوانین مربوط به ایمنی از روی کاغذ خارج شوند و به کارگاه‌ها تسری یابند.

منافع برخی

یازندگی بسیاری افراد

«ایمنی» که کلام فقط یک کلمه است اما در عمل، زندگی و حیات بدون رنج و عذاب میلیون‌ها نفر را تأمین می‌کند. مرگ یک سیمابان یا یک کارگر ساختمانی، یک خانواده را به محاق می‌برد و از هستی ساقط می‌کند، همین‌طور قطع عضو و خانه‌نشینی شدن یک کارگر که می‌تواند رنج و آسیب‌های بسیار در پی داشته باشد و حتی نسل بعدی آنها را از زندگی شایسته محروم کند. برای پیمانکاران بحث ایمنی فقط صرفه سود و زیان است و برای کارگران و خانواده‌هایشان، همه هستی یا تمام دردها و رنج‌هایش. پس باید نظارت دقیقی بر این موضوع باشد تا سود و زیان برخی، هستی و حیات بسیاریان دیگر را تهدید نکند.

امنیت شغلی کارگران است، گفت: دستور رئیس جمهور است که به دغدغه‌های شغلی کارگران توجه ویژه شود تا به امنیت شغلی برسند. در حال حاضر برخی کارفرمایان با عقد قراردادهای کوتاه‌مدت یا سفیدامضا امنیت شغلی کارگران خود را به خطر می‌اندازند که با تشکیل کمیته ویژه‌ای که قرار است از سوی معاونت روابط کار ایجاد شود این مشکلات به صورت ویژه پیگیری و در صورت لزوم برای آنها چاره‌اندیشی خواهد شد.

بر اجرای آن تأکید داشته و جدی‌تر از قبل آن را دنبال می‌کند. به گفته وی، مهمترین و ارزشمندترین عامل تولید کارگر است بنابراین برخی کارفرمایان سهواً آن‌طور که از تجهیزات و ماشین‌آلات خود محافظت می‌کنند از نیروی کار حفاظت نمی‌کنند. بنابراین برای کارگری که این همه سرمایه برای تجربه‌اندوزی آنها هزینه شده اگر حادثه اتفاق بیفتد علاوه بر اینکه خانواده آن آسیب‌پذیر می‌شوند تولید هم قطع خواهد دید. عبدالملکی باین اینکه مسأله دیگر،

مردم که بازنشستگی و تأمین اجتماعی است و سومین محور مسأله رفاه مردم است که بر رفع فقر در سطح مطلق و نسبی تأکید دارد و مسأله آخر موضوع اموال مردم است که امانت‌داری و نگهداری از بیش از ۴۰۰ شرکت و واحد تولیدی و صنعتی که متعلق به مردم و ذیل صندوق‌های بازنشستگی و تأمین اجتماعی است را شامل می‌شود و مجموعه وزارت کار به عنوان امانتدار مردم آن را مدیریت می‌کند.

به گفته عبدالملکی، بیش از ۱۵ میلیون کارگر بیمه‌شده تأمین اجتماعی در کشور وجود دارند که با خانواده‌هایشان به ۴۵ میلیون نفر می‌رسند که با کارگران غیررسمی (که کار می‌کنند اما بیمه نیستند) بیش از ۵۰ درصد جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند. بنابراین توجه کردن به کارگران عملی یعنی نگاه کردن به بیش از نیمی از جمعیت کشور.

وی گفت: مناسبانه گاهی برخی افراد به بعضی تصمیمات در حوزه کارگری ایراد

پیگیر امنیت شغلی زنان کارگر هستیم

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی:

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: به دنبال ایجاد کمیته‌ای ویژه برای رفع مشکلات زنان کارگر و امنیت شغلی سایر کارگران هستیم.

به گزارش «توسعه ایرانی»، حجت عبدالملکی در آیین تجلیل از بانوان کارگر اظهار داشت: این کمیته‌ها با حضور نخبگان، تشکلهای کارگری و متخصصان برای بررسی موضوعات ویژه زنان کارگر در موضوعات مربوط به مسأله فرهنگی، رفاهی و مهدهای کودک تشکیل شود تا اگر نیاز به قانون و لایحه یا مصوبه هیات وزیران بود، پیگیری شود.

وی با بیان اینکه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به عنوان اجتماعی ترین و زار تخانه کشور چهار محور اصلی «کار»، «آتیه»، «رفاه» و «اموال» از عرصه‌های اصلی زندگی مردم را پیگیری می‌کند، گفت: محور اول که در وزارت کار پیگیری می‌شود، کار است که شامل کمیت و کیفیت اشتغال می‌شود. محور دوم آتیه